

ارزیابی توانایی تولید بیوفیلم در اشریشیا کولی و استافیلکوکوس اورئوس و بررسی ساختار آن

نغمه موری بختیاری^{۱*}، محمد خسروی^۲

۱- استادیار، گروه پاتوبیولوژی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید چمران اهواز، ایران

۲- استادیار، گروه پاتوبیولوژی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید چمران اهواز، ایران

تاریخ دریافت: ۹۵/۹/۵ تاریخ پذیرش: ۹۶/۴/۱۰

چکیده

شکل پایداری از رشد باکتری‌ها در محیط، اجتماعی مخصوص شده با ماتریکس است که تحت عنوان بیوفیلم شناخته شده است. این ساختار باکتری‌ها به دلیل محافظت باکتری‌ها در مقابل سیستم ایمنی، کاهش کارایی آنتی‌بیوتیک‌ها و انتشار باکتری آزاد به مناطق دیگری از بدن، با مزمن شدن و عدم پاسخ به درمان در عفونت‌ها همراه می‌باشد. هدف از مطالعه حاضر بررسی توانایی تولید بیوفیلم در سه سویه استاندارد اشریشیا کولی و یک سویه استاندارد از استافیلکوکوس اورئوس در محیط‌های مختلف مقايسه ساختار آن‌ها می‌باشد. برای این مطالعه، سویه‌های اشریشیا کولی و استافیلکوکوس اورئوس در چهار محیط کشت مختلف (آبگوشت مغز-قلب حاوی ۱ درصد سوکروز، لوریا-برتانی، آبگوشت سویای تریپسینه حاوی ۳/۵ درصد گلوکز و آب پیونه) جهت بررسی فتوتیپ تولید بیوفیلم به روش میکروتیتر پلیت کیستال و بوله ارائه شده توسط Stepanovic و همکاران، کشت داده شدند. سپس دو سویه از اشریشیا کولی (۱ و ۳) با توانایی تولید بیوفیلم به صورت قوی و متوسط، برای استخراج کربوهیدرات و پروتئین مقایسه آن‌ها از طریق SDS-PAGE و رنگ آمیزی پریودیک اسید شیف و متیلن بلو، انتخاب شدند. بر اساس نتایج محیط آبگوشت مغز-قلب حاوی ۱ درصد سوکروز برای هر دو سویه انتخاب شد. با مقایسه پروفایل پروتئینی این دو سویه تفاوت‌هایی در بانهای سنگین تر از ۶۸ کیلو Dalton بین دو سویه مشاهده شد اما پروفایل کربوهیدراتی و گلیکوپروتئینی آن‌ها مشابه بود. نهایتاً، با مشاهده تفاوت در اجزای پروتئینی دو سویه مورد مطالعه، تشخیص و بررسی ساختاری این اجزای پروتئینی مختلف، می‌تواند در ایجاد راه کارهای مؤثر در ریشه‌کنی عفونت‌های مزمن، مفید واقع گردد.

کلمات کلیدی: بیوفیلم، میکروتیتر پلیت کریستال و بوله، استافیلکوکوس اورئوس، اشریشیا کولی

*نویسنده مسئول: نغمه موری بختیاری

آدرس: اهواز، دانشگاه شهید چمران، دانشکده دامپزشکی، گروه پاتوبیولوژی، بخش میکروب‌شناسی

موبایل: ۰۹۱۶۷۱۹۸۱۰۷

فاکس: ۰۶۱-۳۳۳۶۰۱۰۷

پست الکترونیکی: n.moori@scu.ac.ir

مقدمه

باکتری، شرایط مناسبتری برای باکتری در این ساختار فراهم کند (۲۲، ۲۷، ۱۵).

اخیراً اطلاعات متعددی مرتبط با فاکتورهای مؤثر در تولید بیوفیلم در برخی از باکتری‌ها و نقش آن‌ها در بیماری‌زایی باکتری و تنظیم بیان ژن این فاکتورها ارائه شده است، از جمله در خصوص استافیلکوکوس اورئوس که عنوان شده است در این باکتری، تولید بیوفیلم با تأثیر بر بیان برخی ژن‌ها و تحت تأثیر قرار دادن شرایط متابولیکی باکتری صورت می‌پذیرد (۱۰). بررسی آزمایشگاهی تولید بیوفیلم توسط باکتری‌ها می‌تواند با انتخاب محیط کشت خاص، تحت تأثیر قرار گیرد، شرایطی که باکتری در طی رشد با آن مواجه است تولید بیوفیلم را تا حد زیادی ترغیب و حتی باعث ایجاد بیوفیلم با ساختاری غیرمعمول می‌گردد (۷). با توجه به نقش با اهمیت عوامل محیطی از جمله محیط کشت، دما، زمان و... در ترغیب و یا ممانعت از تولید بیوفیلم در باکتری‌ها، هدف از این مطالعه ارزیابی مقایسه‌ای توانایی تولید بیوفیلم سویه‌های استاندارد استافیلکوکوس اورئوس و اشريشیا کولی در چهار محیط کشت مغذی پیتون واتر (PW)، آبگوشت سویای تریپسینه (TSB) حاوی ۳/۵٪، گلوکز، محیط لوریا- برتانی (LB) بدون نمک و آبگوشت مغز- قلب (BHI) حاوی ۱ درصد سوکروز، و بررسی تفاوت ساختاری بیوفیلم تولیدی در جدایه-ها با روش SDS-PAGE، می‌باشد.

مواد و روش کار

جدایه‌های باکتریایی

در این مطالعه از دو سویه استاندارد اشريشیا کولی سروتاپ O157:H7 با شماره ۴۳۸۹۴ (اشريشیا کولی ۱) و اشريشیا کولی سروتاپ O157:H7 تأییدشده با واکنش زنجیره‌ای پلی مراز (PCR) در

بیوفیلم‌ها به عنوان اجتماع سازمان یافته‌ای از باکتری‌ها هستند که به سطوح چسبیده و در حقیقت پلیمرهای خارج سلولی مشتمل بر اگزولپلی‌ساقاریدها، اسیدهای نوکلئیک و پروتئین‌ها می‌باشند (۲). تولید فراینده‌ی این مواد در زمانی کوتاه، باعث افزایش سایز تجمعی باکتری‌ها و در نهایت جلوگیری از کشتار باکتری‌ها توسط نوتروفیل‌ها می‌گردد (۲۱)، همچنین تولید بیوفیلم به عنوان یک مکانیسم کلیدی ممانعت از فعالیت آنتی‌بیوتیک‌های مصرفی در درمان عفونت‌های کلینیکی می‌باشد (۴). با ممانعت از ایمنی‌ذاتی و اختصاصی میزان و همچنین ایجاد مقاومت در برابر آنتی‌بیوتیک، تولید بیوفیلم ممکن است با عود عفونت برادر تداخل با ایمنی میزان و روند درمانی همراه باشد. این شرایط موضعی باعث ماندگاری باکتری در بدن برای ماهها یا سال‌ها با شیوع متناوب بروز حاد بیماری می‌گردد (۱۳). تولید بیوفیلم می‌تواند توجیه مناسبی جهت منفی شدن نتایج کشت برخی نمونه‌های کلینیکی، علی‌رغم حضور عفونت باشد (۲۴). فراوانی بروز چنین بیماری‌های عفونی در مرکز کنترل و پیشگیری بیماری‌ها (CDC) بررسی می‌گردد، بر اساس نتایج حاصل از بررسی آن‌ها در سال ۲۰۰۶، ۶۵ درصد عوامل باکتریایی جداسازی شده از عفونت‌های انسانی قادر به تولید بیوفیلم هستند (۱۳). از دیگر نقش‌های در نظر گرفته شده برای این ساختار، می‌توان به نقش مهم محافظتی آن به عنوان یک سد در برابر نفوذ مولکول‌های سمی مانند مواد ضد میکروبی و رادیکال‌های هیدروکسیل و آنیون‌های سوپراکسید به باکتری اشاره داشت. ماتریکس بیوفیلم همچنین می‌تواند با نگهداری بیشتر آنریم‌ها، مواد غذایی و یا مولکول‌های مؤثر در انتقال پیام در اطراف

۲۴ ساعت گرمانه‌گذاری در ۳۷ درجه‌سانتی‌گراد، ابتدا سوسپانسیون باکتریایی هر حفره تخلیه و سپس با ۳۰۰ میکرولیتر از سرم فیزیولوژی استریل شستشو داده شد. پس از سه بار شستشو، جهت ثبت بیوفیلم تولید شده در هر حفره توسط باکتری، ۲۰۰ میکرولیتر از متانول خالص در هر حفره ریخته و به مدت ۱۵ دقیقه در دمای محیط قرار داده شد. پس از این زمان، پلیت تخلیه و در دمای محیط قرار داده شد تا خشک شود. جهت رنگ‌آمیزی بیوفیلم تولیدی، ۲۰۰ میکرولیتر رنگ کریستالویوله ۲ درصد در هر حفره ریخته و به مدت ۵ دقیقه در دمای محیط قرار داده شد. سپس رنگ تخلیه و سه بار شستشو با آب مقطر انجام شد. پس از خشک شدن پلیت در دمای محیط، جهت آزادسازی بیوفیلم از دیواره حفره‌ها، ۲۰۰ میکرولیتر محلول الکل - استون (۸۰٪ اتانول - ۲۰٪ استون) در هر حفره ریخته و پس از ۱۵ دقیقه، میزان جذب نوری حفره‌ها در طول موج ۶۰۰ نانومتر با دستگاه الیزا ریدر (بیوتک، آمریکا) قرائت گردید. در نهایت میانگین جذب نوری سه حفره مربوط به هر جدایه (ODs) در یک محیط کشت، محاسبه و با میانگین جذب نوری سه حفره کترول (ODnc) همان محیط مقایسه و میزان تولید بیوفیلم با درجات ضعیف، متوسط و قوی و یا عدم تولید مشخص گردید. جدول ۱ چگونگی محاسبه میزان تولید بیوفیلم اشاره شده است (۲۳).

بررسی ساختاری بیوفیلم

در این بخش از مطالعه، بر اساس نتایج حاصله از مرحله قبل، مناسب‌ترین محیط جهت ترغیب تولید بیوفیلم برای دوسویه‌ای که قادر به تولید بیوفیلم به صورت قوی و متوسط بودند، کشت شبانه‌ای از دو سویه انتخاب شده، در محیط مربوط به هریک تهیه

دانشکده دامپزشکی دانشگاه شیراز (اشریشیا کولی ۲) و همچنین یک سویه استاندارد از اشریشیا کولی با شماره ۲۵۹۲۲ (اشریشیا کولی ۳) و یک سویه استاندارد از استافیلوکوکوس اورئوس با شماره ۲۵۹۲۳ که از مرکز ذخایر ژنتیک ایران تهیه شده بودند، استفاده گردید.

بررسی توانایی تولید بیوفیلم در سویه‌ها
در این مطالعه جهت بررسی تولید بیوفیلم از روش میکروتیتر پلیت کریستالویوله ارائه شده توسط Stepanovic و همکاران (۲۰۰۷) با کمی تغییر استفاده گردید. در این تحقیق جهت بررسی مقایسه‌ای اثر ترغیبی نوع محیط کشت، از چهار محیط کشت مغذی شامل: آبگوشت تریپسینه سویا حاوی ۳/۵٪ گلوكز (TSB)، آب پیتونه (PW)، آبگوشت لوریا-برتانی (LB) فاقد نمک و آبگوشت معز و قلب (BHI) حاوی ۱٪ سوکروز که همگی ساخت شرکت مرک آلمان بودند، استفاده گردید. ابتدا هر جدایه در یک میلی لیتر از هر چهار محیط به صورت جداگانه کشت و در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد برای یک شب گرمانه‌گذاری شد. پس از این مدت، ۱۰ میکرولیتر ۹۹۰ از کشت تهیه شده از هر جدایه در هر محیط با ۱ درصد تهیه شد و تا رسیدن به کدورتی برابر نیم مکفارلنند در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد نگهداری شد. پس از مشاهده کدورت مناسب از هر جدایه در هر یک از محیط‌های مورد بررسی، ۲۰۰ میکرولیتر از هر لوله برداشته و در سه حفره از پلیت الیزای ۹۶ خانه (مکسول، چین) ریخته شد (برای هر جدایه در هر محیط با سه تکرار انجام شد). ۲۰۰ میکرولیتر از هر چهار محیط کشت استریل، در سه تکرار به عنوان کترول منفی در کنار سایر جدایه‌ها استفاده شد. پس از

نمونه‌ها در کیسه دیالیز با حد MWCO ۱۰ ۰۰۰ و در آب دوبار تقطیر و به مدت ۴۸ ساعت انجام شد (۵، ۱۴).

اندازه گیری میزان کربوهیدرات و پروتئین

اندازه گیری میزان کربوهیدرات نمونه‌ها با روش فنل - اسید سولفوریک و پروتئین با روش برادفورد ۲۵ انجام شد. در اندازه گیری میزان کربوهیدرات میکرولیتر از اسید سولفوریک خالص مخلوط شد و بلا فاصله ۱۵ میکرولیتر فنل ۵ درصد به آن اضافه شد و پس ۲۰ دقیقه قرار دادن در دمای ۸۰ درجه سانتیگراد حمام آب گرم، جذب نوری در طول موج ۴۹۰ نانومتر با استفاده از دستگاه اسپکتروفتومتر قرائت شد (۱۱) برای تهیه منحنی استاندارد جهت محاسبه مقدار کربوهیدرات، از گلوکز استفاده شد. جهت تهیه معرف برادفورد ۱۰ میلی گرم کوماسی بریلیانت بلو در ۵ میلی لیتر اتانول ۹۵ درصد حل شد و ۱۰ میلی لیتر اسید ارتوفسفریک ۸۵ درصد به آن اضافه شد حجم با آب مقطر به ۱۰۰ میلی لیتر رسانده شد و با کاغذ واتمن صاف شد. جهت اندازه گیری میزان پروتئین ۱۴۰ میکرولیتر از نمونه به محلول حاوی ۲۰ میکرولیتر از آب دوبار تقطیر و ۴۰ میکرولیتر از محلول استاندارد برادفورد اضافه شد و جذب نوری در طول موج ۶۰۰ با اسپکتروفتومتر اندازه گیری شد. از آلبومین سرم گاو در تهیه نمودار استاندارد استفاده شد (۲۶).

بررسی ساختار بیوفیلم با Urea SDS-PAGE و SDS-PAGE

جهت مقایسه الگوی پروتئینی دو سویه ۱ و ۳ الکتروفورز با روش Laemli و همکاران (۱۹۷۰) با استفاده از ژل متراکم کننده ۴ درصد و جداکننده ۱۰

شد. سپس کشت ۱۰ درصدی از هر سویه در حجم ۵۰۰ میلی لیتر تهیه و در دمای ۳۷ درجه سانتیگراد به مدت ۴۸ ساعت گرمخانه گذاری شد. پس از این زمان، باکتری‌های کشت داده شده با استفاده از سانتریفیوژ، رسوب داده شده و رسوب حاصله جهت استفاده در مراحل بعدی کار ذخیره گردید.

جداسازی پلی‌ساقارید

جداسازی پلی‌ساقارید دیواره سلولی دو سویه انتخابی از مرحله قبل، با روش اتیلن دی‌آمید تترا استیک اسید (EDTA) و به اختصار به شرح ذیل انجام شد. سه بار شست و شوی نمونه‌های حاوی باکتری با سانتریفیوژ در سرعت ۴۰۰۰ به مدت ۱۵ دقیقه در $0/15\text{ NaCl}$ مولار انجام شد. جداسازی دیواره پلی‌ساقاریدی با مجاور نمودن باکتری‌ها با بافر فوق به اضافه $0/05\text{ EDTA}$ مولار به مدت ۱۵ دقیقه در دمای ۳۷ درجه سانتیگراد انجام شد. پس از سانتریفیوژ در شرایط مشابه قبل، نمونه رسوب نموده در کف لوله‌ها به عنوان نمونه پروتئینی، جهت بررسی در مرحله بعد مورد استفاده قرار گرفت. مایع رویی حاوی پلی‌ساقارید در گرایان سوکروز کوشین خالص‌سازی شد. در این روش محلول ۶ درصد سوکروز در محلول $0/15\text{ NaCl}$ مولار تهیه شد و به میزان $0/06\text{ مولار تریتون-۱۱۴}$ و $0/01\text{ مولار تریس}6\text{ (pH=)}$ به بافر اضافه شد و ۱۵ دقیقه در دمای ۳۷ درجه سانتیگراد نگهداری شد. پس از سانتریفیوژ در $0/8000\text{ قسمت رویی جداسازی و به باقی مانده آن به میزان ۹ برابر حجم، استون سرد اضافه و ۲۴ ساعت در دمای }-20\text{- درجه سانتیگراد قرار داده شد؛ سپس پروتئین‌های نمونه با سانتریفیوژ رسوب داده شدند و قسمت رویی به عنوان محلول حاوی کربوهیدرات خالص برداشت شد. دیالیز نمودن}$

نتایج حاصل از تولید بیوفیلم توسط سویه‌های اشريشيا کولی و استافیلکوکوس اورئوس در محیط کشت‌های مختلف در جدول ۲ آورده شده است.

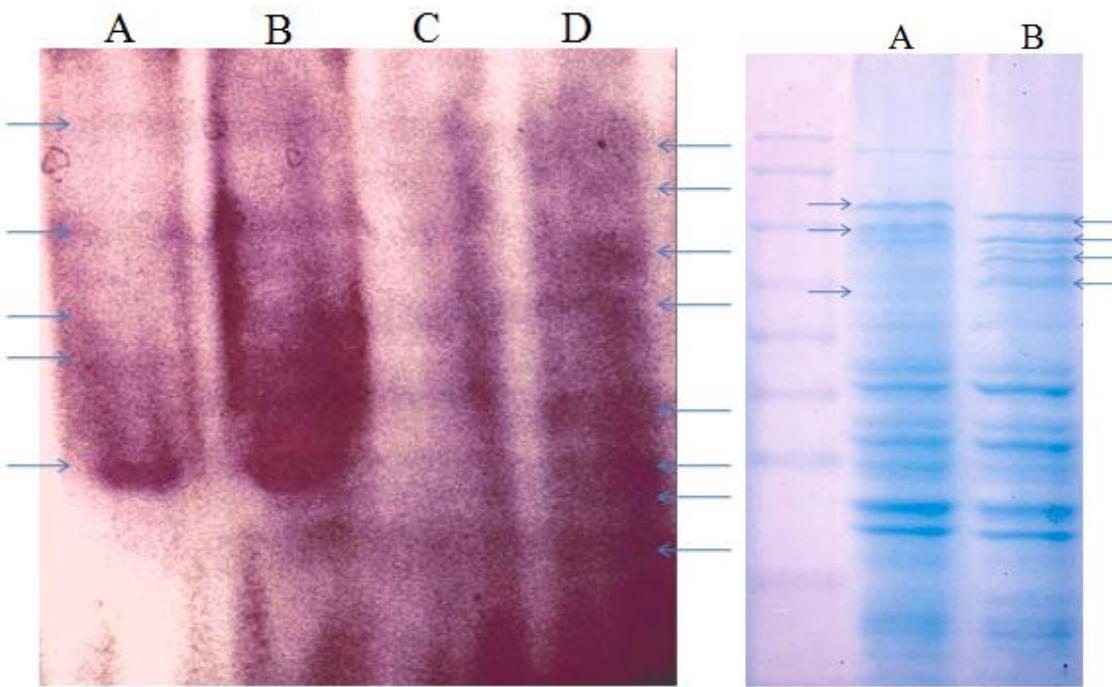
با توجه به نتایج، مناسب‌ترین محیط کشت جهت تولید بیوفیلم توسط اشريشيا کولی ۱، محیط BHI حاوی ۱ درصد سوکروز و TSB حاوی $\frac{3}{5}$ درصد گلوکز و برای اشريشيا کولي ۳، محیط BHI حاوی ۱ درصد سوکروز و برای استافیلکوکوس اورئوس، TSB حاوی $\frac{3}{5}$ درصد گلوکز در نظر گرفته شد و اشريشيا کولی ۲ قادر به تولید بیوفیلم در هیچ‌یک از محیط‌های مورد مطالعه نبود. در ادامه این مطالعه، جهت بررسی ساختاری بیوفیلم ایجادی در این مطالعه از دو سویه ۱ و ۳ استفاده گردید زیرا هردو گرم منفی و قادر به تولید بیوفیلم در دو سطح متفاوت (متوسط و قوى) بودند و بر اساس نتایج حاصل از مقایسه محیط کشت‌ها، جهت بررسی ساختاری بیوفیلم ایجادشده توسط هر دو سویه از محیط BHI حاوی ۱ درصد سوکروز استفاده گردید.

با بررسی و مقایسه ساختار پروتئینی دو سویه، تفاوت عمدۀ باکتری ۱ با ۳ در سه باند پروتئینی با وزن ملکولی ۱۱۰، ۹۵، ۶۸ کیلو دالتون می‌باشد؛ در سویه ۳ نیز چهار باند با وزن ملکولی ۱۰۰، ۹۰، ۸۰ و ۷۰ کیلو دالتون در مقایسه با سویه ۱ متفاوت می‌باشند. در مقایسه ساختار کربوهیدارتی و گلیکوپپتیدی، تفاوتی در الگوی دو باکتری مشاهده نشد (تصویر ۱).

درصد و به صورت معمول انجام شد (۸)؛ آزمون Urea SDS-PAGE مشابه با این روش و مطابق با (Dyson و Purkayastha ۱۹۶۵) جهت مقایسه پروفایل پلی‌ساقاریدی انجام شد، در این روش به هر دو ژل جداسازی کننده و متراکم کننده اوره به میزان ۸ مولار اضافه و الکتروفورز در ولتاژ ۹۰ صورت گرفت. رنگ آمیزی ساختارهای پروتئین با استفاده از کوماسی بلو و رنگبری با ترکیب متانول-اسیداستیک در ادامه انجام شد. رنگ آمیزی ترکیبات پلی‌ساقاریدی با روش Periodic acid schiff و به شرح ذیل انجام شد: بعد از شستشو با آب مقطر و یک ساعت ثابت نمودن ژل در محلول ۷ درصد اسید استیک گلاسیال، ژل به مدت یک ساعت در محلول $\frac{1}{3}$ درصد از پریویدیک اسید منتقل شد. در ادامه سه مرحله شست و شوی ژل با آب دوبار تقطیر و ۳۰ دقیقه رنگ آمیزی با محلول رنگ فوشین بازی انجام شد. رنگ بری در محلول $\frac{1}{1}$ درصد تیوسولفات سدیم در دمای ۵۰ درجه سانتی‌گراد انجام شد (۱۴).

نتایج

جهت بررسی توانایی تولید بیوفیلم هر جدایه در هر یک از محیط کشت‌های مورد استفاده، میانگین جذب نوری سه حفره مربوط به هر جدایه در آن محیط محاسبه و با میانگین جذب نوری سه حفره کترل از همان محیط (کشت نشده) مقایسه گردید. بر اساس جدول ۱ با مقایسه این دو عدد، توانایی تولید بیوفیلم توسط هر جدایه در هر محیط کشت مشخص شد.

تصویر ۱: (الف) رنگ آمیزی PAS جهت مقایسه الگوی گلیکوپیتیدی و پلی‌ساقاریدی دو باکتری اشربیشا کولی سویه ۱ (به ترتیب A و C) و سویه ۳ (به ترتیب B و D). باندهای موجود در هر دو سویه با نشانگر مشخص شده‌اند. (ب) مقایسه الگوی پروتئین‌های ساختاری دو باکتری سویه ۱ (A) و سویه ۳ (B). تفاوت‌های شاخص با نشانگر مشخص شده‌اند. وزن ملکولی باندهای پروتئینی مارکر به ترتیب ۱۷۵؛ ۱۳۰؛ ۹۵؛ ۷۰؛ ۶۲؛ ۴۲؛ ۲۹؛ ۵۱؛ ۶۲؛ ۲۲؛ ۱۴؛ ۱۰ و ۵ کیلو دالتون می‌باشد.

جدول ۱: محاسبه میزان توانایی تولید بیوفیلم جدایه‌ها در مقایسه با کنترل

درجهات تولید بیوفیلم	نقطه برپش مشخص شده
ODs< ODnc	عدم تولید
ODnc< ODs< 2ODnc	ضعیف
2ODnc< ODs< 4ODnc	متوسط
4ODnc< ODs	قوی

جدول ۲: مقایسه توانایی تولید بیوفیلم هریک از سویه‌ها در چهار محیط کشت مورد مطالعه

PW	BHI	LB	TSB	محیط کشت سویه
اشربیشا کولی ۱	ضعیف	متوسط	متوسط	اشربیشا کولی ۱
اشربیشا کولی ۲	عدم تولید	عدم تولید	عدم تولید	اشربیشا کولی ۲
اشربیشا کولی ۳	قوی	ضعیف	متوسط	اشربیشا کولی ۳
استافیلوکوکوس اورئوس	ضعیف	متوسط	قوی	استافیلوکوکوس اورئوس

سازنده در برابر سیستم ایمنی و آنتی‌بیوتیک‌ها در بدن و در برابر مواد گندزدا در سطوح زنده و غیرزنده، از اهمیت غیر قابل انکاری برخوردار است. تا کنون مطالعات متعددی در خصوص بررسی اجزای سازنده این ساختار و همچنین عوامل محیطی و ژنومی دخیل

بحث

اگرچه ماتریکس پلی‌ساقاریدی می‌تواند نشانی از ایجاد بیوفیلم در باکتری‌ها باشد اما نقش آن به درستی مشخص نشده است. بررسی ساختار بیوفیلم در باکتری‌ها به دلیل نقش حفاظتی آن برای باکتری-

موجب استحکام ساختار بیوفیلم می‌شود، (۳) در اغلب باکتری‌های گرم منفی، لیپوپلی ساکارید (LPS) به عنوان یکی از عوامل مرتبط با غشاء خارجی، که در اتصال آن به سطوح زنده و غیر زنده نقش دارد، مطرح می‌باشد (۱۲،۹)، وزیکول‌های غشاء خارجی (Outer membrane vesicles) که عمدتاً در انتهای فاز لگاریتمی رشد، توسط باکتری‌های گرم منفی در محیط آزاد می‌گردند نیز در ساختار بیوفیلم و کشت پلانکتونیک وجود دارند (۱۹) این وزیکول‌ها که دارای قطری بین ۲۰-۲۵۰ نانومتر می‌باشند حاوی ترکیباتی از غشاء خارجی مانند لیپوپلی ساکاریدها، پروتئین‌های غشاء خارجی و فسفولیپیدها و همچنین پروتئین‌های پری‌پلاسمیک و پپتیدوگلایکن می‌باشند (۱۶).

نتیجه‌گیری

در مطالعه حاضر تفاوت در الگوی اجزای پروتئینی دو سویه مشاهده شد در صورتی که از نظر ساختار گلیکوپروتئینی و کربوهیدراتی تفاوت آشکاری بین آن‌ها وجود نداشت، با توجه به نقش متفاوت این دو ترکیب در اتصال اولیه و ثانویه باکتری و همچنین نحوه و میزان تحریک سیستم ایمنی، شناسایی این ساختار و بررسی تفاوت‌ها و تشابهات این ساختار در باکتری‌های یک جنس یا گونه قطعاً در پیشگیری از عفونت‌های مزمن با جلوگیری از ستز آن‌ها مفید فایده خواهد بود.

سپاسگزاری

با تشکر از معاونت محترم پژوهشی دانشگاه شهید چمران اهواز جهت تأمین هزینه این طرح در قالب پژوهانه.

References

- Adams, J.L., McLean, R.J. (1999). Impact of *rpoS* deletion on *Escherichia coli*

در ستز آن، علاوه بر شکل خارجی آن، به جهت ایجاد راهکار مناسب در مبارزه با عوامل باکتریایی سازنده، صورت گرفته است. در این مطالعه با استفاده از چهار نوع محیط کشت، BHI حاوی ۳ درصد سوکروز تأثیر بیشتری در ترغیب تولید بیوفیلم در جدایه‌های مورد بررسی داشته است. در مطالعات متعددی به بررسی نقش محیط‌های مغذی در ترغیب و مهار تولید بیوفیلم در باکتری‌های مختلف پرداخته شده است (۱۷، ۱۸). از مطالعات صورت گرفته در خصوص ژن‌های مؤثر در ترغیب و یا جلوگیری از ستز این ساختار در باکتری‌ها می‌توان به تحقیق انجام شده توسط Jackson و همکاران (۲۰۰۱) که به بررسی نقش ترغیبی و مهاری فاکتور CsrA در اشریشیا کولی پرداخته‌اند و همچنین Vidal و Adams و McLean (۱۹۹۹) و همچنین (۱۹۹۸) که به بررسی نقش ژن‌های *rpoS* و *ompR* در تشکیل این ساختار، در باکتری پرداخته‌اند اشاره داشت (۲۵، ۱، ۶). با مشخص شدن مراحل تشکیل این ساختار، بررسی ژن‌های دخیل در اتصال اولیه و همچنین اتصال محکم باکتری‌ها به سطوح مانند *csgA* (ژن سازنده تحت واحد A فیمبریه کورلی) و *fimA* (ژن سازنده تحت واحد A فیمبریه تیپ I) نیز مورد بررسی قرار گرفتند (۲۰). در خصوص ترکیبات سازنده این ساختار نیز مطالعاتی صورت گرفته است به گونه‌ای که به بیوفیلم، سپر بزرگ (bulky shields) گفته می‌شود که در حقیقت از مواد پلی‌مری خارج سلولی باکتری‌هاست از ترکیبات اصلی پلی‌مری خارج سلولی در اشریشیا کولی، اگزوپلی ساکاریدی به نام کولاویک اسید می‌باشد که همانند یک کپسول، باکتری را احاطه کرده و

- sulfuric acid method in microplate format. *Anal Biochemistry* 339: 69–72.
- 12- Nevola, J.J., Laux, D.C., Cohen, P.S. (1987). In vivo colonization of the mouse large intestine and in vitro penetration of intestinal mucus by an avirulent smooth strain of *Salmonella typhimurium* and its lipopolysaccharide-deficient mutant. *Infection and Immunity* 55: 2884–2890
- 13- Post, J.C., Stoodley, P., Hall-Stoodley, L., et al. (2004). The role of biofilms in otolaryngologic infections. *Current Opinion Otolaryngology Head Neck Surgery* 12:185–90. (Grade B).
- 14- Purkayastha, R.R., Dyson, R. Location of the Carbohydrate-Containing Fraction of κ -Casein After Gel Electrophoresis. *Journal of Dairy Science* 48: 1419-1422.
- 15- Redfield, R.J. (2002). Is quorum sensing a side effect of diffusion sensing? *Trends Microbiology* 10:365–370. [PubMed]
- 16- Renelli, M., Matias, V., Lo, R.Y., Beveridge, T.J. (2004). DNA-containing membrane vesicles of *Pseudomonas aeruginosa* PAO1 and their genetic transformation potential. *Microbiology* 150: 2161–2169
- 17- Rodrigues, L.B., Santos, L.R.D., Tagliari, V.Z., Rizzo, N.N., Trenhago, G., Oliveira, A.P.D., et al. (2010). Quantification of biofilm production on polystyrene by *Listeria*, *Escherichia coli* and *Staphylococcus aureus* isolated from a poultry slaughterhouse. *Brazilian Journal of Microbiology* 41: 1082-1085
- 18- Samet, M., Ghaemi, E., Jahanpur, S.H., Jamalli, I. (2013). Evaluation of biofilm-forming capabilities of urinary *Escherichia coli* isolates in microtiter plate using two different culture media. *International Journal of Molecular and Clinical Microbiology* 1: 244-247.
- 19- Schooling, S.R., Beveridge, T.J. (2006). Membrane vesicles: an overlooked component of the matrices of biofilms. *Journal of Bacteriology* 188: 5945–5957.
- 20- Silva, V.o., Espeschit, I.F., Moreira, M.A.S. (2013). Clonal relationship of *Escherichia coli* biofilm producer isolates obtained from mastitic milk. *Canadian Journal of Microbiology* 59(5): 291-293.
- 21- Simon, G.L., Miller, H.G., Borenstein, D.G. (1983). Synovial fluid inhibits killing biofilms. *Applied Environmental Microbiology* 65:4285–4287
- 2- Costerton, J.W., Stewart, P.S., Greenberg, E.P. (1999). Bacterial biofilms: a common cause of persistent infections. *Science* 284:1318–22. (Grade A).
- 3- Danese, P.N., Pratt, L.A., Kolter, R. (2000). Exopolysaccharide production is required for development of *Escherichia coli* K-12 biofilm architecture. *Journal of Bacteriology* 182: 3593–3596.
- 4- Dastgheib S, Parvizi J, Shapiro IM, Hickok NJ, Ottol M. Effect of Biofilms on Recalcitrance of Staphylococcal Joint Infection to Antibiotic Treatment. *The Journal of Infectious Diseases* 2015; 211:641–50
- 5- Ernst, O., Zor, T. (2010). Linearization of the bradford protein assay. *Journal of Visualized Experiments*; 38: 1918.
- 6- Jackson, D.W., Suzuki, K., Oakford, L., Simecka, J.W., Hart, M.E., Romeo, T. (2002). Biofilm Formation and Dispersal under the Influence of the Global Regulator CsrA of *Escherichia coli*. *Journal of Bacteriology* 290–301. DOI: 10.1128/JB.184.1.290–301.2002
- 7- Joo, H.S., Otto, M. (2012). Molecular basis of in vivo biofilm formation by bacterial pathogens. *Chemical Biology* 19:1503–13.
- 8- Laemmli, U.K. (1970). Cleavage of structural proteins during the assembly of the head of bacteriophage T4. *Nature* 227(5259): 680-685.
- 9- Lindhout, T., Lau, P.C., Brewer, D., Lam, J.S. (2009) Truncation in the core oligosaccharide of lipopolysaccharide affects flagella-mediated motility in *Pseudomonas aeruginosa* PAO1 via modulation of cell surface attachment. *Microbiology* 155: 3449–3460.
- 10- Macka, D., Beckerb, P., Chatterjee, I., Dobinskya, S., Knoblocha, J.K.M., Petersb, G., et al. (2004). Mechanisms of biofilm formation in *Staphylococcus epidermidis* and *Staphylococcus aureus*: functional molecules, regulatory circuits, and adaptive responses. *International Journal of Medical Microbiology* 294:203–212.
- 11- Masuko, T., Minami, A., Iwasaki, N., Majima, T., Nishimura, S., Lee, Y.C. (2005). Carbohydrate analysis by a phenol-

- of *Staphylococcus aureus* by neutrophils. *Infection and Immunity* 40:1004–10.
- 22- Starkey, M., Gray, A.K., Chang, S.I., Parsek, M. (2004). Microbial biofilms. Vol. 336. ASM Press; Washington DC. A sticky business: the extracellular polymeric substance matrix of bacterial biofilms; p. 478.
- 23- Stepanovic, S., Vukovic, D., Hola, V. (2007). microtiter plates: overview of testing conditions and practical recommendations for for assessment of biofilm production by staphylococci. *Acta pathologica, microbiologica, et immunologica Scandinavica*. 2007; 1 (5), 687– 690.
- 24- Swan, A., Amer, H., Dieppe, P. (2002). The value of synovial fluid assays in the diagnosis of joint disease: a literature survey. *Annals of the Rheumatic Diseases* 61:493–8.
- 25- Vidal, O., Longin, R., Prigent-Combaret, C., Dorel, C., Hooreman, M., Lejueune, P. (1998). Isolation of an *Escherichia coli* K-12 mutant strain able to form biofilms on inert surfaces: involvement of a new *ompR* allele that increases curli expression. *Journal of Bacteriology* 180:2442–2449.
- 26- Walker, J.M. (2002). The protein protocols handbook. 2nd ed. New Jersey: Humana Press; 15-
- 27- Welch, R.A., Burland, V., Plunkett, G., Redford, P., Roesch, P., Rasko, D., et al. (2002). Extensive mosaic structure revealed by the complete genome sequence of uropathogenic *Escherichia coli*. *Proceedings of the National Academy of Sciences of the United States of America* 99:17020–17024. [PMC free article] [PubMed]

Evaluation of biofilm-producing ability in *Escherichia coli* and *Staphylococcus aureus* and its structural analysis

Moori Bakhtiari, N.¹*, Khosravi, M.²

1. Microbiology department, Veterinary school of Shahid Chamran University of Ahvaz, Iran

2. Immunology department, Veterinary school of Shahid Chamran University of Ahvaz, Iran

Received Date: 25 November 2016

Accepted Date: 1 July 2016

Abstract

The predominant mode of growth of bacteria in the environment is, matrix-enclosed communities known as biofilms. This bacterial structure often complicate chronic and difficult-to-treat infections by protecting bacteria from the immune system, decreasing antibiotic efficacy, and dispersing planktonic cells to distant body sites. The purpose of the present study was to evaluate the biofilm producing ability of three standard strains of *Escherichia coli* and one standard strain of *Staphylococcus aureus* in different enrichment media and compared its structures. For this study, *Escherichia coli* and *staphylococcus aureus* strains were cultured in four enrichment media (Brain-heart infusion broth contain 1% sucrose, Luria-Bertani, Tripti soy broth contain 3.5% glucose and Pepton Water) for phenotypic evaluation of biofilm production based on micro titer plate crystal violet method presented by Stepanovic et al. (2007). Then, two *Escherichia coli* strains (1, 3) with strong and moderate biofilm producing ability, were selected for carbohydrate and protein extraction and compared with SDS-PAGE by periodic acid shiff and methylene blue staining, respectively. Based on results, BHI contain 1% sucrose, was selected for two strains. Protein profile of two studied strains were differences in protein components higher than 68 Kd, but, had a same carbohydrate and glycoprotein profiles. Finally, by observing the difference in protein structure of studied strains, identification and structural survey on different protein components can be useful in order to applying effective strategies to eradication of chronic infections.

Keywords: Biofilm, Micro titer plate crystal violet, *Staphylococcus aureus*, *Escherichia coli*

*Corresponding author: Moori Bakhtiari, N.

Address: Microbiology department, Veterinary school of Shahid Chamran University of Ahvaz, Iran.

Tel: 0916789880

Email: n.moori@scu.ac.ir